11/2019

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH NACINA VES 12. ROČNÍK

V nedeľu 17. novembra si pripomíname sv. Alžbetu Uhorskú, patrónku žobrákov, vdov a sirôt, chorých, prenasledovaných a núdznych

SVIATOK VŠETKÝCH SVÄTÝCH A PAMIATKA ZOSNULÝCH

Onedlho sú pred nami sviatky, počas ktorých budeme viac ako inokedy v roku navštevovať cintoríny a myslieť v modlitbách na našich najbližších, príbuzných a známych, ktorí nás už predišli do večnosti a budeme im počas „dušičkovej oktávy" vyprosovať nebo.
Tieto dni však začínajú sviatkom Všetkých svätých, teda duší tých, ktorí sa už tešia v radosti pri Pánovi – v nebi. Určite si v tento deň pripomínate svojich patrónov a predkladáte im svoje prosby.

Jedným z veľkých svätcov a orodovníkov je sv. Páter Pio. Vybrala som príbehy práve z jeho života, pretože sv. Páter Pio bol známy svojimi stretnutiami s dušami z očistca, teda tými dušami zomrelých, ktorí ešte nemôžu plne prežívať večnú radosť v nebi.

Páter Pio (1887 – 1968) svätú omšu žil, prežíval ju ako skutočné sprítomnenie Ježišovej obety kríža. Neustále mal tak pred očami *cenu* nesmrteľných duší a zároveň *v rukách* i najúčinnejší prostriedok, aby im pomohol. Všetci, živí či zosnulí, mohli vyhľadať tohto stigmatizovaného kňaza a poprosiť ho o odslúženie svätej omše na ich úmysly.

Už ako dieťa mal Páter Pio osobitý vzťah k dušiam v očistci. Vo svojich modlitbách a neskôr ako páter kapucín predovšetkým vo svojich svätých omšiach im vždy dával popredné miesto. Mementu – spomienke na zosnulých počas Eucharistickej modlitby venoval spravidla štvrť hodiny.

Svätec, ktorý mohol povedať: ***„Už nežijem viac s mojím srdcom, ale so srdcom Boha,"*** bol pripravený vziať všetko na seba za trpiacich v očistci a skrátiť im tak bolestný čas očisťovania.

V roku 1910 po kňazskej vysviacke tento 23-ročný kapucín, vnútorne pobádaný, poprosil svojho duchovného vodcu pátra Benedetta, aby sa mohol ponúknuť Bohu ako obeta za úbohých hriešnikov a za duše v očistci. Len čo sa mu dostalo povolenia, objavovalo sa nespočetne veľa duší zosnulých, ktoré na vlastné oči videl a prosili ho o kňazskú pomoc.

Ukázal sa mu aj zosnulý farár z Pietrelciny, don Giovanni Caporaso, ktorý sa zo zdravotných dôvodov od roku 1910 do roku 1916 zdržiaval vo svojom rodnom meste. Don Caporaso kľačal často v blízkosti oltára svojho bývalého farského kostola a hlboko ponorený do modlitby prežíval svätú omšu novokňaza Pátra Pia.

Zdalo sa, akoby Boh *čakal* na kňazskú vysviacku omilosteného kapucína, aby až potom povolil tejto úbohej duši *návrat* na miesto jej pôvodného pôsobenia.

Farár, ktorý počas svojho života zvyčajne zanedbával vďakyvzdanie po rannej svätej omši, len aby sa čím skôr mohol porozprávať s priateľmi o dedinských novotách, dostal milosť oslobodenia vďaka svätým omšiam, ktoré s osobitou láskou slúžil kapucín Páter Pio.

V priebehu päťdesiatich dvoch rokov, počas ktorých potom svätec žil v meste San Giovanni Rotondo a prijal tam desaťtisíce duší hľadajúcich pomoc, bol kontakt s dušami v očistci pre neho taký prirodzený, že sa s tým zveril spolubratom: ***„Na tento kopec prichádza viac duší z očistca než živých ľudí, aby boli prítomné na mojich svätých omšiach a aby ma prosili o modlitby."***

Ak sa dozvedel, že niekto zomrel, vždy slávil svätú omšu za spásu tejto duše. Seminaristom v kláštore, o ktorých sa staral, ako aj svojim spolubratom a kajúcnikom neúnavne a rázne odporúčal, aby si zosnulých ctili a pomáhali im. A tak kapucíni, ktorí žili so stigmatizovaným pátrom pod jednou strechou v kláštore, postupom času už stratili strach z neobyčajných vecí.

Keď sa istého večera napríklad stretlo kláštorné spoločenstvo v refektári pri skromnej večeri, stalo sa, že Páter Pio náhle vstal od stola, náhlivo opustil miestnosť a ponáhľal sa ku kláštornej bráne. Ako zvyčajne, niekoľkí bratia ho nasledovali.

Páter Pio otvoril dvere a začal sa s niekým rozprávať, hoci široko-ďaleko nebolo nikoho vidieť. Bratia nechápavo pozorovali tento podivný rozhovor, až kým ich páter s úsmevom neupokojil: ***„Žiadne starosti. Rozprával som sa s niekoľkými dušami, ktoré sa tu zastavili na ceste z očistca do raja, aby sa poďakovali, že som dnes ráno na ne myslel pri svätej omši."*** A potom sa s nimi pokojne vrátil do refektára, akoby sa nič zvláštne nestalo.

Páter Pio často zažil, že sa mnohé duše vrátili stráviť svoj očistec na to miesto, kde schybili; tak ako duša farára z Pietrelciny.

Bolo to tak aj v prípade Pietra Di Mauro, ktorý sa v kláštore San Giovanni Rotondo častejšie zdržiaval ako žobrák. Keďže tam s horiacou cigaretou zaspal na slamníku a zadusil sa v ohni, zjavil sa na tomto mieste ako duša z očistca. Keď Di Mauro pátrovi Piovi priznal svoju smrť, ktorú si zapríčinil sám, prosil: *„Som ešte v očistci a potrebujem jednu svätú omšu, aby som bol vyslobodený. Pán mi dovolil poprosiť ťa o pomoc."* Páter Pio sľúbil, že jeho prosbu splní nasledujúci deň. Potom zažil, že počas svätej omše táto duša z očistca skutočne vošla do neba.

Raz v noci, o niekoľko rokov neskôr, videl prekvapený Páter Pio, ako sa v jednej kláštornej miestnosti pri ohni mlčky zohrievali štyria neznámi kapucíni, hlavy mali zakryté kapucňami. Na svoj pozdrav ***„Pochválený buď Pán Ježiš Kristus"*** nedostal žiadnu odpoveď, no všimol si bolestný výraz ich tvárí. Keď predstavenému ohlásil túto zvláštnu, neohlásenú návštevu a obaja sa išli pozrieť na to miesto, žiadne štyri postavy tam už nevideli. Páter Pio vtedy pochopil, že títo štyria ***„boli zosnulí spolubratia, ktorí si svoj očistec mali odčiniť na tom mieste, kde urážali Pána. Celú noc som sa modlil pred Najsvätejšou Sviatosťou za ich oslobodenie z očistca."***

„Duše v očistci sa modlia za nás a ich modlitby sú ešte efektívnejšie ako naše, pretože sú sprevádzané ich utrpením. Takže sa za nich modlime a modlime sa, aby sa ony modlili za nás." (sv. Páter Pio)

Nezabudnime teda aj my využiť čas 8 dní – dušičkovej oktávy, kedy môžeme svojimi modlitbami, obetami a návštevou cintorína pomôcť tým dušiam, ktoré sú v očistci a umožniť im dostať sa čím skôr do neba.

Zdroj: http://fra-pio.blogspot.com
spracovala Lenka Pčolinská

CELODIECÉZNA PÚŤ DO OBIŠOVIEC

Prvú októbrovú sobotu sa členovia ružencového bratstva z Petroviec nad Laborcom vydali na púť do Obišoviec k milostivému obrazu Panny Márie Obišovskej. Počasie nám veľmi neprialo, keďže pršalo celý čas našej púte.

Najprv sme pozdravili samostatnou poklonou obraz Panny Márie v Diecéznej Svätyni. Potom sa začala slávnosť *Korunkou k Panne Márii*, ktorú uviedol duchovný otec Michal Harakaľ. Nasledovalo *Večeradlo a otváracia svätá omša*, ktorú celebroval otec arcibiskup Bernard Bober. V homílii pripomenul, že modlitba posvätného ruženca nie je len nejaká zastaralá forma modlitby, ale aj v tejto dobe má rozjímanie nad tajomstvami Kristovho života veľmi veľký význam a silu. Po požehnaní, aj keď uzimení, ale duchovne posilnení sme odišli domov.

Ďakujeme Bohu za pekné slová povzbudenia na Vršku Putnok a prosíme Nebeskú matku nech sa za nás aj naďalej prihovára u svojho syna.

Celodiecézna púť v Obišovciach vyvrcholila v nedeľu Eucharistickou slávnosťou, ktorú viedol Mons. Waclav Depo, arcibiskup metropolita Czenstochowa z Poľska.

V homílii okrem iného povedal: ***„Múdrosť srdca nás učí, že všetku nádej je potrebné skladať jedine v Bohu. Aj keď neraz Boh mlčí, vnútorným sluchom môžeme počuť jeho hlas. Treba preto veriť Božím prisľúbeniam.“***

Horliteľka Ružencového bratstva Alena Telepjanová
foto archív autorky

PÚŤ BIRMOVANCOV DO VYSOKEJ NAD UHOM

V sobotu 28. septembra 2019 sme my, birmovanci, putovali do Vysokej nad Uhom do rodiska blahoslavenej Anky Kolesárovej, mučeničky čistoty, ktorá si radšej zvolila smrť ako hriech. Po príchode do „DOMČEK-a“ sa nás ujal otec Tomáš, s ktorým sme sa spoločne vybrali k hrobu bl. Anky Kolesárovej. Mali sme možnosť spoznať Anku ako mladé dievča, ktoré sa nechcelo oddať vojakovi a tak radšej volilo smrť. O Anke sme sa ešte dozvedeli, že bola jednoduché, láskavé, pokorné a nábožné dievča, ktoré si vážilo samé seba a chránilo si svoju nevinnosť až do poslednej sekundy. Keď sme si vypočuli príbeh o Anke, tak sme sa pomodili 3x Zdravas Mária a v tichej modlitbe sme prosili za naše prosby a Anku aby za nás orodovala.

Následne sme sa opäť presunuli do DOMČEK-a, kde sme sa rozprávali s otcom Tomášom. Slová, ktoré nám otec Tomáš hovoril, zasiahli všetkých čo sme ho počúvali. Vtedy sme si uvedomili, že ak si budeme hovoriť, že som škaredý, nešikovný, netalentovaný,... tak budeme urážať Boha, ktorý, ako všetci dobre vieme, nás stvoril na svoj obraz. A ak vidíme, že to tak niekto robí v našom okolí, tak sa k nemu nemáme pridávať, skôr naopak, máme ho na to upozorniť, že nie každý je vo všetkom dokonalý.

Vyvrcholením našej púte bolo slávenie Eucharistie. Po omši sme si mohli ešte uctiť relikvie blahoslavenej Anky Kolesárovej. Po uctení nadišiel čas poďakovať a rozlúčiť sa. Plný zážitkov a dojmov sme sa vrátili domov. Po tejto púti sme si uvedomili, že sme dovolili aby „jeden príbeh“ zmenil aj tie naše príbehy.

Mária a Ján
foto Lenka Pčolinská

MILIÓN DETÍ SA MODLÍ RUŽENEC

Myšlienka tejto kampane sa zrodila v roku 2005 pri jednej prícestnej kaplnke s obrazom Panny Márie vo venezuelskom hlavnom meste Caracas. Miestne ženy raz videli, ako sa pred týmto obrazom skupina detí modlí ruženec. Počas ich modlitby mocne pocítili prítomnosť nebeskej Matky. Jedna z nich si vtedy spomenula na slová svätého Pátra Pia: ***„Keď sa milión detí bude modliť ruženec, svet sa zmení.“***

Táto modlitebná iniciatíva má v prvom rade poukázať na to, že úprimná modlitba detí preniká ako šíp priamo do srdca milosrdného Boha. Prostredníctvom nej môžeme hlbšie pochopiť, aká mocná je modlitba posvätného ruženca, keď sa ho modlia predovšetkým deti, aby vyprosili pokoj a jednotu v rodinách, medzi národmi a na celom svete! Svätý Ján Pavol II. napísal o ruženci v apoštolskom liste Rosarium Virginis Mariae: ***„Ruženec je zo svojej podstaty modlitbou zameranou na pokoj, lebo je vlastne rozjímaním o Kristovi, Kniežati pokoja, ktorý je i náš pokoj. Ruženec je modlitbou pokoja aj prostredníctvom plodov lásky, ktoré prináša. Zo svojej podstaty – ako vytrvalá spoločná prosba, ktorá je v súlade s Kristovou výzvou, že sa treba stále modliť a neochabovať – nám dáva nádej, že aj dnes môžeme vyhrať taký ťažký boj, akým je boj za pokoj.“*** *(zdroj https://millionkidspraying.org)*

Tak sme sa aj my v našej farnosti Nacina Ves rozhodli pripojiť k miliónom detí po svete. 18. 10. 2019 sa vo farskom kostole Všetkých svätých v Nacinej Vsi deti, ktoré sa pripravujú na prvé sväté prijímanie, ale aj deti z nižších ročníkov, spoločne modlili sv. ruženec. Atmosféra bola nadherná, veď čo je krajšie, ako z detských úst počuť tie krásne slová ***„Zdravas Mária milosti plná...“***

Sme radi, že deti sa chceli naučiť túto krásnu modlitbu a nehanbili sa prísť a modliť sa nahlas! Pretože choroba dnešnej doby je nie len hanba pred svetom a kamarátmi, už len v tom že chodím do kostola, ale aj modlenie a prihlásenie sa k tomu, že som kresťan – katolík. A tak rodičia, prosíme Vás, učte svoje deti, aby sa nehanbili za to čím sú a aby sa nehanbili modliť! Pretože keď sa milión detí bude modliť, (a nielen ruženec), svet sa zmení.

Antónia Nováková
foto Jana Piroščáková
ilustračný obrázok z internetu

TRADÍCIE TREBA DODRŽIAVAŤ

Inak by to nemohli byť tradície, ale náhody. Aj preto sa - nie náhodou, ale tradične v októbri, počas mesiaca úcty k starším, stretávajú jubilanti v Petrovciach nad Laborcom, aby si spolu pripomenuli nielen beh času. Najprv sa všetci v chráme Najsvätejšej Trojice poďakujú za uplynulý rok, za vek, ktorého sa v zdraví a pohode dožili. Tento rok tak urobili počas svätej omše v sobotu 12. októbra 2019, ktorú celebroval vdp. otec Emil Onderko, správca našej farnosti. V úvode poďakoval starosta obce Ing. Štefan Rovňák jubilantom prítomným i neprítomným za všetko, čo počas svojho života pre obec a pre svoje rodiny vykonali a poprial im veľa energie a chuti do ďalšieho života. V homílii, ktorú si tento rok pripravil otec Jozef Lukáč, gréckokatolícky duchovný, sa mohli prítomní zamyslieť nad tým, čo znamená starnúť s nadhľadom a radosťou. Škoda len, že príležitosť uctiť si seniorov v Petrovciach nad Laborcom využilo iba málo „nejubilantov“, omša bola odslúžená v komornom prostredí.

Počas slávnostného obeda mohli jubilanti spomínať a pripomínať si rôzne okamihy svojich životných pútí, prišel čas aj na slzy, úsmevy a spomienky na tých, ktorí sa tohto stretnutia nedočkali. A v kuloároch zatiaľ starosta obce spolu s duchovnými vymýšľali plán na nasledujúce roky... Ale nechajme sa prekvapiť!

Na tradíciu stretania jubilantov nadväzuje aj tradícia vystúpenia folklórnej skupiny ROKiCA, ktorá aj tento rok prišla s novými piesňami, lamentáciami na tému príliš moderného sveta, ktorý už nie je pre tých skôr narodených, ale aj s hrsťou dobrých vtipov. Vystúpenie končilo spoločným spevom všetkých jubilantov.

A tak sa na ďalšie tradičné stretnutie v roku 2020 už teraz tešia jubilanti z Petroviec nad Laborcom. Ozaj, viete, koľko rokov majú najstarší obyvatelia tejto obce?

Jiří Zaťovič
foto archív autora

SVÄTÝ MARTIN Z TOURS

Sv. Martin sa narodil v meste Szombathely na území dnešného Maďarska okolo roku 316 v pohanskej rodine. Jeho otec mal vysokú hodnosť vo vojsku, bol tribúnom (plukovníkom). Rodičia sa presťahovali do Pavie v severnom Taliansku. Neboli síce pokrstení, ale veľmi dbali na to, aby Martina nepokazili vojaci svojou nemravnosťou a tvrdosťou. Malý Martin bez vedomia rodičov začal chodiť na stretnutia katechumenov (tých, čo sa pripravujú na krst). Keď mal pätnásť rokov, mal byť pokrstený. Vtedy však cisár Konštantín vydal rozkaz, aby sa do vojska zapojili všetci schopní synovia starých a vyslúžených vojakov. Martinovmu otcovi sa nepáčilo synovo tiché a utiahnuté správanie, a tak ho tiež prihlásil do vojska. Martin bol zaradený do jazdeckého pluku, ktorý odchádzal do Amiens v severnej Galii (Francúzsko). Martin sa však nepokazil. Ku všetkým, aj k svojim podriadeným bol láskavý, bol štedrý voči svojmu sluhovi, aj voči chudobným. V meste Amiens sa odohral aj ten známy príbeh, keď stretol pri svojej ceste na koni žobráka, ktorý sa triasol zimou. Martin všetko rozdal, nemal pri sebe nič, a tak mu dal polovicu svojho plášťa. Vtedy v noci sa mu zjavil Pán Ježiš odiaty polovicou plášťa, ktorý Martin daroval žobrákovi. Hneď na druhý deň sa dal Martin v meste pokrstiť. Bolo to roku 339, mal vtedy asi dvadsaťtri rokov.

Po čase odišiel z vojska, utiahol sa do samoty. Nejaký čas potom počúval biskupa sv. Hilára v Poitiers (západná Galia) a potom odišiel za svojimi rodičmi, ktorí sa medzitým presťahovali späť do Martinovho rodného mesta. Martinova matka sa stala tiež kresťankou. Otec neopustil pohanské zvyky až do smrti. Martin sa stal neúnavným bojovníkom proti bludu ariánov. Tí ho však za to vyhnali z mesta. Chcel ísť za Hilárom, no toho tiež stihol podobný osud. A tak sa nakoniec ocitol až na malom ostrove Galinaria oproti Janovu, kde osamote žil. Začiatkom roka 360 sa Hilár vrátil z vyhnanstva, Martin sa rozhodol ísť za ním. Hilár ho chcel vysvätiť za kňaza, no Martin sa necítil hodný. Usadil sa radšej

v meste Piktavium v Galii, kde žil v prvom galskom kláštore spolu s niekoľkými mužmi.

V roku 371 sa uprázdnil biskupský stolec v meste Tours. Ľudia si žiadali, aby bol biskupom práve Martin. On samozrejme nechcel. No násilím ho vyviedli z jeho úkrytu, ktorý mal medzi husami, ktoré ho svojím gagotom prezradili. Kvôli tomu sa niekedy vyobrazuje s husou. 4. júla 371 bol vysvätený za biskupa. Za svoje sídlo si zvolil miesto asi dva kilometre od mesta Tours pri rieke Loire, kde vystaval drevený kláštor. Žil tam aj s asi osemdesiatimi učeníkmi. Nič nevlastnili, žili veľmi skromne. Martin zriedka opúšťal samotu, ale vedel rázne zakročiť, keď bolo treba. Keď dal cisárov brat Valens upáliť osemdesiat katolíckych kňazov, Martin sa vybral za cisárom Valentiniánom, aby ho napomenul. Valentinián si ho potom často volal ako poradcu na svoj dvor. Martin mal veľa zásluh aj na obrátení mnohých pohanov, ktorých bolo v okolí Tours veľmi veľa. Po zvyšok svojho života zostal skromným, ponížený, spával na holej zemi. Zomrel 8. novembra 397. Jeho telo pochovali 11 .novembra na cintoríne za mestom Tours. Na tom mieste teraz stojí veľký chrám, ktorý je mu zasvätený.

Uctievanie sa po smrti veľmi rýchlo šírilo nielen vďaka jeho zázrakom za života a po smrti, ale aj vďaka životopisu, ktorý napísal Sulpicius Severus. Tento životopis sa stal najobľúbenejším v stredoveku a vzorom pre všetkých vtedy žijúcich hagiografov.

Jeho kult je veľmi rozšírený po celom svete. Dosvedčuje to 500 dedičských a 4 000 farských kostolov, ktoré sú zasvätené sv. Martinovi, iba vo Francúzku. Jeho hrob sa stal hlavným pútnickym miestom Frankov. Onedlho boli vysvätené nové kostoly na jeho počesť v Ríme, Ravenne a v Canterbury. Vo veľkej úcte ho mali v Španielsku, Nemecku a Holandsku. Okolo roku 1800 už 173 starobylých kostolov nieslo jeho meno.

Spracované podľa knihy Životopisy svätých
ilustračné foto z internetu

FARSKÉ OZNAMY NA NOVEMBER 2019

NEDEĽNÉ SVÄTÉ OMŠE V NOVEMBRI

	3. 11.	10. 11.	17. 11.	24. 11.	1. 12.
Sobota, 17:00	Vybuchanec		Lesné		Vybuchanec
Sobota, 18:00			Petrovce n/L		
Nedeľa, 8:00	Lesné	Petrovce n/L	Suché	Petrovce n/L	Lesné
Nedeľa, 9:15	Petrovce n/L	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
Nedeľa, 10:30	Nacina Ves	Lesné	Vybuchanec	Lesné	Petrovce n/L

PRVOPIATKOVÝ TÝŽDEŇ 28. 10. – 3. 11. 2019

	Spoveď	Sv. omša
Pondelok	15:00 – 17:00 Nacina Ves	17:00 Nacina Ves
Utorok		15:30 Petrovce n/L
	16:30 – 17:00 Vybuchanec	17:00 Vybuchanec
Streda	16:00 – 17:00 Lesné	17:00 Lesné
Štvrtok	15:00 – 17:00 Petrovce n/L	17:00 Petrovce n/L
Piatok		8:00 Lesné
		9:15 Nacina Ves
		10:30 Petrovce n/L

SVÄTÉ OMŠE V TÝŽDNI

Pondelok	17:00 Nacina Ves
Utorok	15:30 Petrovce n/L
	17:00 Vybuchanec
Streda	17:00 Lesné
Štvrtok	17:00 Petrovce n/L
Piatok	17:00 Nacina Ves

ODPUSTKY V PROSPECH ZOSNULÝCH

1. Veriaci, ktorý v deň Spomienky na všetkých zosnulých nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci.

Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť tri podmienky: **sv. spoveď** (krátko predtým alebo potom), **sv. prijímanie** (najlepšie v ten istý deň) a **modlitba na úmysel Sv. Otca** (stačí Otčenáš, Zdravas a Sláva). A ďalej ako vo všeobecnosti treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu aj k všednému.

Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa.

2. Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň mysľou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. novembra do 8. novembra. Treba splniť aj ďalšie podmienky. Jedna sv. spoveď však stačí na všetky odpustky.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA NOVEMBER

Všeobecný: Aby sa na Blízkom východe, kde spolu žijú rozličné náboženské tradície, zrodil duch dialógu, stretnutia a zmierenia.

Úmysel KBS: Aby sme v našich modlitbách pamätali na všetkých zosnulých a vyprosovali im nebeskú blaženosť.

OZNAMY

Piatok – 1. november 2019
Všetkých svätých – prikázaný sviatok
Sv. omše budú takto:
8:00 – Lesné,
9:15 – Nacina Ves,
10:30 – Petrovce n/L

Pobožnosti na cintoríne
na Slávnosť Všetkých svätých budú takto:
14:00 – Nacina Ves,
15:00 – Petrovce n/L

Sobota – 2. november 2019
Spomienka na všetkých verných zosnulých
Sv. omše budú takto:
8:00 – Petrovce n/L,
9:15 – Nacina Ves,
10:30 – Lesné,
17:00 – Vybuchanec

V nedeľu 3. novembra 2019 bude farská odpustová slávnosť v Nacinej Vsi. Slávnostná sv. omša začne o 10:30. Slávnostným celebrantom a kazateľom bude ThDr. PaedDr. Ľuboš Onderčin, PhD., farár vo Vinnom.

Nedeľa – 10. november 2019
mesačná zbierka na kostolné potreby

Piatok – 15. november 2019
Detská svätá omša o 17:00 vo farskom kostole v Nacinej Vsi. Po svätej omši bude stretnutie detí na fare.

Nedeľa – 17. november 2019
dobročinná zbierka sv. Alžbety

Piatok – 22. november 2019
Svätá omša pre birmovancov o 17:00 vo farskom kostole v Nacinej Vsi. Po svätej omši bude stretnutie birmovancov.

Farský informátor farnosti Nacina Ves * vydáva Rímskokatolícka farnosť Všetkých svätých Nacina Ves, 072 21, tel. 056/649 80 61 *
redakčná rada: Šéfredaktor – Emil Onderko, farár, členovia redakčnej rady – Peter Ivan, Lenka Pčolinská, Jana Piroščáková a Jiří Zaťovič *
počet výtlačkov 250 * vydávané pre vnútorné potreby veriacich farnosti Nacina Ves * fotografie pochádzajú z archívu farnosti, od autorov a z internetu *
ďalšie informácie o dianí vo farnosti nájdete na **www.nacinaves.rimkat.sk**